

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7118206832
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7118206832.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a členov senátu JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobcu: E.. C. P., F.. XX. XX. XXXX, T. P., T. XXXX/XX, právne zastúpeného JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom so sídlom v Hlohovci, Železničná 4/A proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE, pobočka zahraničnej banky, so sídlom v Bratislave, Karadžičova 2, právne zastúpeného SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 258 713, o zaplatenie 9.701,40 eur, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 26. októbra 2018 pod sp. zn. 37Csp/113/2018-129

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku pod č. II.

II. N e p r i z n á v a stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením č.k. 37Csp/113/2018-129 zo dňa 26. 10. 2018 konanie zastavil. Druhým výrokom žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal. Tretím výrokom návrh žalobkyne na pristúpenie ďalšieho subjektu do konania na strane žalovaného došlý súdu dňa 02. 08. 2018 zamietol.

2. Uznesenie súd prvej inštancie odôvodnil v zmysle ust. § 61, § 62, § 18, § 19 ods. 1, 2, § 19a ods. 2, § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ďalej len („OZ“), § 7, § 21 Obchodného zákonníka (ďalej len „Obz“), § 161 ods. 1 až 3 CSP a nakoľko mal za preukázané, že žalobkyňou označený žalovaný nemal právnu subjektivitu (tu má len zahraničnú právnickú osobu) a teda nemal ani spôsobilosť byť stranou konania (nemá procesnú subjektivitu) a preto konanie zastavil v zmysle ust. § 62 a § 161 ods. 2 CSP, keďže túto vadu konania nemožno odstrániť postupom podľa § 129 CSP.

3. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 a 2, § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa z procesného hľadiska zavinila zastavenie konania, pričom žalovanému, ktorý v čase podania žaloby nemal procesnú subjektivitu, náhradu trov konania nebolo možné priznať.

4. Proti výroku pod č. II podal žalovaný v zákonnej lehote (včas) odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP a žiadal, aby súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. V odvolaní žalovaný uviedol, že z odôvodnenia napadnutého uznesenia nie je zrejmé, na základe čoho dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovanému nemohli vzniknúť trovy konania, nakoľko z obsahu súdneho spisu naopak vyplýva, že žalovanému vznikli finančné náklady, a to trovy právneho zastúpenia, cestovné náklady a náklady za stratu času. K zastaveniu konania podľa názoru žalovaného v danom prípade došlo z dôvodov na strane žalobcu, ktorý procesne zavinil zastavenie konania v zmysle § 256 ods. 1 CSP a zároveň žalovanému, hoci nemal spôsobilosť byť stranou sporu, preukázateľné

trovy konania vznikli. Dôvodil, že konanie bolo začaté na základe iniciatívy žalobcu, ktorý v žalobe určil ako žalovaného pobočku zahraničnej banky a súd prvej inštancie napriek skutočnosti, že neboli splnené podmienky konania, pokračoval v konaní so žalovaným. Žalovaný zastával názor, že ak žalobca zaviniť zastavenie konania, mal žalovanému priznať náhradu trov konania.

6. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného nevyjadril.

7. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas, oprávnenou osobou (osobou v neprospech ktorej bolo rozhodnuté), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal uznesenie v napadnutom výroku pod č. II, ktorým súd prvej inštancie žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal podľa § 379 v spojení s § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 385 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

8. Žalovaný podaným odvolaním namietal nepriznanie náhrady trov konania žalovanému z dôvodu, že k zastaveniu konania došlo zavinením žalobcu a teda žalovanému patrí náhrada trov konania v rozsahu 100 % napriek skutočnosti, že nemá procesnú subjektivitu.

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Odvolací súd po preskúmaní uznesenia v napadnutom výroku o náhrade trov konania dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol vecne správne ak náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

12. Z odôvodnenia odvolaním napadnutého uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie rozhodol o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. Dospel k záveru, že žalobkyňa procesne zaviniť, že konanie bolo zastavené, nakoľko podala žalobu proti žalovanému, ktorý nemal procesnú subjektivitu.

13. Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

14. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný nemal a nemá procesnú subjektivitu v spore poukazujúc na § 61 CSP a contrario platí, že ten, kto nemá procesnú subjektivitu, nemá spôsobilosť na práva povinnosti, teda nemôže mať nárok na priznanie náhrady trov konania a preto námietky žalovaného vznesené podaným odvolaním sú nedôvodné (viď v tomto smere rozhodnutia Krajského súdu Bratislava z 25.5.2009 sp. zn. 12 Co 260/2008, z 23.6.2017 sp. zn. 2Cob 70/2017 a Krajského súdu v Žiline z 23.11.207 sp. zn. 14Cob 47/2017).

15. Odvolací súd preto uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku pod č. II, ktorým súd prvej inštancie žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správne.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP a prihliadol už na vyššie uvedené dôvody. V odvolacom konaní bol žalovaný neúspešný a žalobcovi trovy odvolacieho konania nevznikli, preto stranám sporu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal s odkazom aj na totožné odôvodnenie (viď bod 14 tohto uznesenia).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).